

дора и двамата си сынове Петра и Михаила да уговорять мира.

М. Какъ посръщнѣли Гърцити тыя гости?

О. Много добрѣ; завели гы въ палата; направили имъ прѣголѣмъ честь, особно на царевичиты, които вечерели наедно съ младыя Императоръ; а сутренътъ Патрикъ Николай, който напрѣдъ още былъ писалъ много пхти Симеону да го моли за миръ, станжлъ та отишлъ съ дарове при него, който го посръщнжлъ добрѣ; нъ миръ нестанжло, защото Гърцити нерачили да пристанжтъ на тяжкыты Симеоновы условія, а зимата вече дошла, и Симеонъ станжлъ та ся върнжлъ. И въ 914 г. станжлъ пакъ та обсадилъ Едрене и чякъ прѣзъ Септ. го призѣлъ; нъ Зоя, императоровата Майка, го откупила отъ него съ злато, на послѣ повыкала на помощъ (915 л.) Печенѣгыты (Хунныты) и имъ пратила корабы на Дунава, за да гы прѣнесжтъ въ Българіѣ. Тя была подигнжла срѣщу Симеона още и Сърбиты, и ся мжчила да ся съжзи и съ Маджарыты, нъ тука несполучила, защото тѣ тогава были въ войнѣ съ другы народы.

П. Кажете сега какво направилъ Симеонъ, като ся научилъ за сичко това?

О. Той искалъ да ся прѣговори съ Гърцитѣ; нъ Зоя, която была свързала съжзъ и съ Сарациныты, които вече чякала да дойджтъ изъ Азіѣ, не го била ни слушала. За това и Симеонъ си събралъ войскыты, и когато слѣдъ двѣ годишно приготвюваніе отъ двѣтъ страны ся научилъ, че Византійскыты Азиатскы и Европейскы войскы са събрали на голѣмжтъ полянѣ въ Цариградъ, та сторили вѣрж и клятвж прѣдъ честныя кръсть що било изнесло Духовенството, за да измржтъ едны за другы, повелъ гы (917 г.) срѣщу неприятеля, който былъ потеглилъ камъ Сѣверъ, по брѣга на Черно-море, и по сухо, и по море, — и въ първо-то си сраженіе при Анхиалъ несполучилъ да надвые, нъ на второто